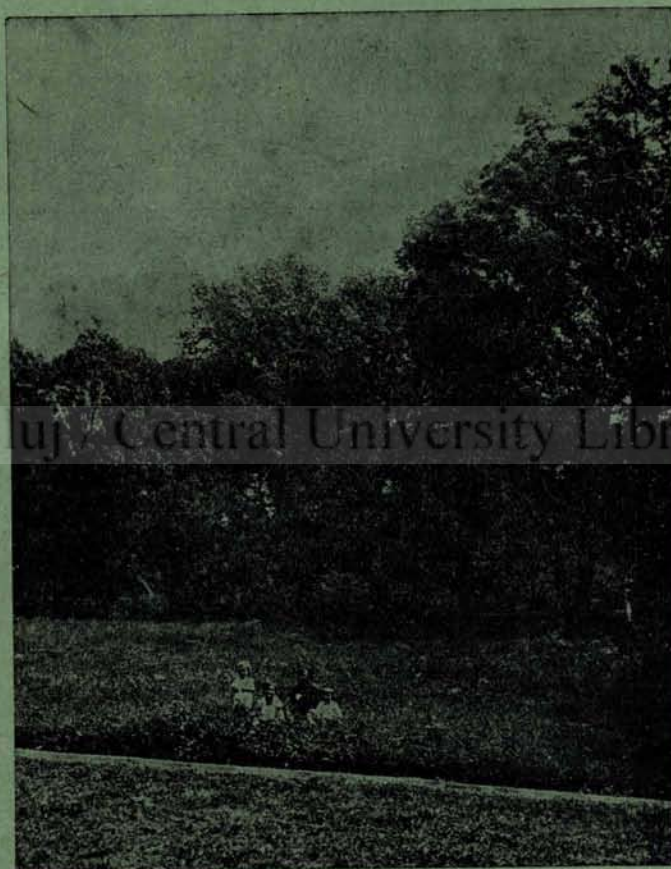

UJ CIMBORA

KÉPES GYERMEKLAP

A Hója erdőben.

Ezen a gyönyörű szép helyen tartották az új cimborák
június 30-i nagy kirándulásukat.

1935. JULIUS
1-10.

III. ÉVFOLYAM
18-19. szám

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR - SZERKESZTI: FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: CLUJ, STR. BARON L. POP No. 5. - TELEFON: 6-87.

Apróságok, tarkaságok.

Felhívás nyaraló kis cimboráinkhoz! Felhívjuk figyelmeteket, gyerekek, hogy az Uj Cimboráról a szünidőben se feledkeztek meg. Aki hátralékban van, kérje meg szüleit, hogy rövidesen fizesse ki. Senkinek sem szabad hátralékban maradni, mert az Uj Cimborá csak úgy maradhat fenn, ha mindenki mindenkor pontosan kifizeti az előfizetéseket.

Nyári toborzó.

Egy időszak sem alkalmas úgy a toborzásra, mint a nyár. Nyáron jöttök-mentek, sokfelé megfordultok — gyermekekkel, barátaitokkal, ismerőseitekkel együtt játszok — nagyszerűen lehet toborozni. A kis cimborák közül eddig Hájós Pista Oradea toborzott legügyesebben. Ő már közel 10 kis cimborát szerzett. De hiszem, hogy lesznek a nyáron, akik versenyezni fognak vele a toborzásban. Aki a legtöbb új kis cimborát szerzi a nyáron, egy szép könyvet kap ajándékba; ezenkívül, ha fiú lesz, kinevezzük a toborzók kapitányává. Lehetőleg legalább egy új kis olvasót mindenki szerezzen. Egy levelezőlapra is rá lehet írni az új megrendelő pontos nevét és címét. A legutóbb a következők toborzták a következőket:

Kovács Erzsébet Cluj Soós Juliskát I. g. o. t.-t Cluj; Weress Zsófia I. g. o. t. Cluj Balint Edith VI. el. o. t.-t Cluj; Klein Aranka II. el. o. t. Rosenberg Sárkát Cluj; Kormos Jenő Chiend Nagy Ödön III. el. o. t. Chiend; Nits István Fratelia Ref. Vasárnapi iskolát Fratelia.

Az Uj Cimborá hírei.

Nagy szomorúság és bánat érte Lakatos Gézuka V. el. o. t. kedves cimboránkat Cluj-Kolozsváron. Nevelőapja, aki édes gyermekeként szerette őt, Zdimál Károly szobrász, 67 éves korában, hosszas szenvedés után meghalt. Kis cimboránk most már másodszor lett árva. De a jó Isten nem hagyja el az árvákat, sem őt, sem édesanyját. És mi is szeretettel fogunk gondolni Gézukára ezután még nagyobb szeretettel, mint eddig.

*

A veszett kutya ismét, garázdálkodott kis táborunkban. Adorján Levente II. g. oszt. tanuló cimboránkat érte el a veszedelem. Cluj-Kolozsvár legforgalmasabb utcájában, a Calea Motiloron támadta meg egy veszett kutya és harapta össze a lábát. Azonnal a Pasteurba vitték és oltották. Most már nincs semmi baja. Ismét csak figyelmeztetünk benneteket kedves kis cimborák, óvatosak és vigyázók legyetek a kutyákkal szemben!

Kertészkedjünk!

Juniában van a vetés ideje a harangvirágnak és a csillagvirágnak. A hónap végén és július hónapban pedig a nefelejtés. Akik tehát nefelejtést kaptak e hó végén, vagy júliusban elvetethetik. Az esős tavasz után általános nagy szárazság állt be, amely miatt sokat szenvednek a kis cimboráink virágai. Bizony gondot és munkát igényelnek, öntözni kell a kiültetett virágokat minden este állott vízzel. Azután kétszer, háromszor megkapálni, a burjántól megtisztítani, még virágnylás előtt. Gondosan kell azután ügyelni az érő magvakra. A nefelejtés például már megérett. Le lehet szedni, napon szárítani, ugyancsak a harangvirágot is. Ősszel aztán amennyit az Uj Cimborától kapott valaki, annyi virágmagot kell visszaküldeni a szerkesztőségbe.

*

Itt közlünk le néhány sort Teleky Dezső bácsi leveléből, melyben a kertészkedésre vonatkozóan ír. Dezső bácsi nagyon helyesnek találja, hogy az új cimborákat a kertészkedés megszerzésére nevele az Uj Cimborá.

„De ám, a gyermekeknek — írja Dezső bácsi — vigyázni kell, hogy a kapott magvakkal okosan gazdálkodjanak. Hogy csak szép, egészséges virágoknak szedjék meg a magvát. Aztán a törzslapjára mindenkinek rá kell vezetni, hogy kertészkedik-e? s ha igen, milyen magvakat kapott. Éppen most folynak tárgyalások a Hangya Központtal arra vonatkozóan, hogy ha az idei termés alapján a jövőre úgy gazdálkodnak a kis cimborák, hogy az Uj Cimborának visszaküldött magvak után, a nekik szükséges vetési mennyiségén felül még maradna virágmag felesleg, úgy azt a Hangya Szövetkezet, vagy annak fiókjai mindenütt meg fogják vásárolni a kis cimboráktól.“

Ez már igazán nagy örömhír, amit Dezső bácsi ír. Most már csak azt várjuk, hogy mit fog válaszolni a Hangya a kis cimboráknak.

Dezső bácsi még azt is megígérte nektek, kis kertészkedők, hogy őszre különféle virágmagvakat fog nektek küldeni, ezen kívül virággumókat. Tóth Annuska néni pedig Satumareről ígért már előre tulipán hagymákat. Ebből láthatjátok kis cimborák, hogy a nagyok, hogy megbecsülik a munkátokat s milyen szeretettel gondolnak rátok. Épp így becsüljétek meg ti is az Uj Cimborát és toborozatok minél több új tábor tagot.

Kérjük magyarországi előfizetőinket, hogy előfizetési díjaikat a „Stadium“ könyvkiadó R. T.-hez, Budapest, Keeskeméti-utca 8. sz., az Uj Cimborá számlájára sziveskedjenek befizetni.

Pitypalatty.

*Künn a mezőn, mint a tenger, hullámzik a búza,
Amikor a lebbenő szél, játszadozva fujja.
Búzafölde, búza között, búzavirág kéklík,
Pitypalattyos fűj madárka oda rakja fészkit.*

*Pettyes tojás a fészkekben, a fűj szeme fénye,
Mindenik egy kis fűjcsibe, a jövő reménye.*

*Ha majd kikél, ha majd megnő, ennyi
pitypalattyka
Akkor lesz csak pitypalattyos a mezőnek
hangja.*

*Tágas mezőn játszadoznak, Gyuri, Feri, Jóska
S hallgatják, hogy milyen szép a pitypalattyos
nóta.*

*Csak a fészket ne bántsátok, Gyuri, Feri, Jóska,
Ugy lesz csak a jövő nyáron pitypalattyos nóta!*

Sebesi Samu.

Ismerjük meg szülőföldünket!

A népvándorlás árjától Erdélybe sodrott népek közül a magyarok jöveteléig Erdélyben

A magyar nép a hún néppel testvér nemzet volt. Amikor tehát Erdély bérci között megjelentek a lovas magyarok, a székelyekben testvér-nemzetre találtak, mert a székelyek is testvéri kötelékben állottak a hún néppel.

Tudjuk már azt, hogy a nagy és vitéz hún király, Attila halála után, fia Csaba vezér, Erdélybe vezette a húnok egy részét, amelyből a székelyek származtak. De nézzük csak, hogy kik is a magyarok, honnan jöttek ők és hogyan telepedtek le Erdélyben?

A tudomány megállapította, hogy az ősmagyarok bölcsőjét az Ural-hegység két lejtőjén ringatták. Ez a hegység Európát és Ázsiát elválasztó hatalmas hegláncolat, amelynek két oldalán éltek az *ural-altái népek*. Ezen népesalád egyik ága a *finn-ugor volt* és ebből származtak a *magyarok és finnek*. Idővel mind a magyarok, mind a finnek otthagyták az őshazát. A finnek északra vándoroltak és mai Finnországban, vagy

Ezertó-országában telepedtek le. A magyarok nyugatra indultak és a Fekete tenger északi síkságain a Don és a Dnyeper között ütötték fel sátraikat. Vándorútjukban a magyarok török-tatár népekkel érintkeztek, akiktől sok szót sajátítottak el. Ezt a magyar hazát Lebédiás vezér után Lebédiának hívták és itt körülbelül a Krisztus utáni kilencedik században laktak a magyarok.

Lebédiából azonban csakhamar menekülni kellett a magyaroknak, mert megtámadták őket a bessenyők, egy Ázsiából jövő vándornép. A bessenyők elől a magyarok Etelközbe vonultak, mely a mai Moldova és Besszarábia földjén terült el. A magyarok hét törzsrre osztva éltek. Minden törzs élén egy-egy törzsfőnök állott. Ezek: Almos, Előd, Kond, Ond, Tas, Huba és Töhötöm voltak. Az egyes törzsek függetlenül éltek, de csakhamar belátták, hogy a tömörülésben van az erő. Ezért közös akarattal Almos fiát, Árpádot választották meg *fővezérnek*. A választást vérszerződéssel erősítették meg, melynek értelmében a fővezért mindig Árpád nemzetségé-

ből fogják választani. A vérszerződés abban állott, hogy karjaikat felvágták és ebből vért eresztettek egy edénybe. Míg a magyarok Etelközben tartózkodtak segítséget adtak a német és görög császárnak. Azonban itt sem letek állandó lakhelyet, mert a bessenyők szüntelen a nyomukban voltak. Egy alkalommal, amikor a magyarok elkalandoztak a bessenyők a bulgárokkal szövetkezve rárontottak az otthon maradt öregekre, asszonyokra és gyermekekre. Azok nagy részét leölték és házaikat felgyújtották. Mikor a harcos férfiak visszatértek és látták az iszonyatos pusztítást, a még életben maradt háznépükkel útnak eredtek, hogy új hazát keressenek.

Árpád fejedelem ekkor átvezette a magyarokat a vereckei szoroson és a Duna Tisza között elnyúló rónára telepítette le. A telepítés nem mert olyan könnyen, mint ahogy ő ezt elgondolta. Kemény és kitartó harcokat kellett vívnia az itt talált népekkel. Miután ezeket lassanként legyőzte mindinkább megnagyobodott az új hazaterülete.

Az elfoglalt földet Árpád fejedelem szétosztotta az egyes törzsek és nemzetségek között. Az elosztásnál azonban figyelembe vette a magyarok ősi foglalkozását: az állattenyésztést, vadászatot és a halászatot. Ezért ügyelt arra, hogy a települőknél jó vízük és legelőjük legyen. Földműveléssel csak akkor kezdtek foglalkozni a magya-

rok, amikor felhagytak a külföldi kalandozásokkal, és az új hazában állandóbb lakhelyhez szoktak. Árpád fejedelem a honfoglalás munkáját 896—900 között hajtotta végre.

Az Erdélyben lakó székelyek, amikor hírért vették Árpád fejedelem jövetelének, küldöttséget menesztettek hozzá azzal a kéréssel, hogy fogadja el őket szövetségeseül. Árpád örömmel fogadta a székelyek követéit és országgraszoló ünnepélyt rendezett a tiszteletükre. Így azután a magyarok, a székelyek hívására, Töhötöm vezérlete alatt megszállották Erdélyt.

A szabadságot és harcot szerető magyarok Árpád halála után még sokáig kalandoztak a szomszéd országokban és azokat fosztogatták. Géza vezér azonban belátta, hogy ez nem vezethet jóra és baráti viszonyba lépett a szomszéd országokkal, majd elhatározta, hogy befogadja a keresztyénséget.

Ez kissé nehezen ment, mert a magyarok nem igen akartak megválni az ősvallástól, mely kezdetben természetimádásból, majd pedig sokistenhívésből állott.

Ha Géza vezér nem is tudta teljesen meghonosítani Krisztus vallását a magyaroknál, de fia: István, tüzzel-vassal keresztül vitte a keresztény egyház és a magyar királyság megalapítását.

Józsa János.

Talpas és Barnabás kalandos utazása repülőgépen.

Írta: **Teleky Dezső.**

(26. folytatás.)

— Én is ammondó vagyok! — felelte Barnabás dacosan.

— Legfontosabb feladatunk most az, jelentette ki Talpas — hogy élelmiszer csomagjainkat rejtjük el olyan helyre, hogy ellenfeleink rá ne bukkanhassanak.

— Hova rejtjük? Jég alá? vagy hóhalom alá?

— Az körülményes dolog volna! A legegyszerűbb lesz, ha az uszadékfákból kikeressük az alkalmas darabokat, s azokkal gondosan befödjük élestárunkat. Senki sem fogja gyanusnak találni itt az uszadékfák mellett az egymásra rakott facsomót.

Úgyis csináltak. És a kivitel egészen jól si-

került. Az már más kérdés, hogy a két mackón kívül volt-e a fontos eseménynek idegen tanúja is?

Volt. A sarkiróka, aki a tengerpart felől, egy korhadt fatörzs mögül leskelődött, s mindent végignézett. Nem félt attól, hogy felismerik, tudta ő, hogy ilyen távolságból láthatatlan, hisz fehér bundája egészen egybeolvad a hó színével.

Talpasék, mint akik jól végezték dolgukat, megelégedetten és nyugodtan tértek vissza a tűzhöz, ismét mellé kuporogtak, s melegedtek.

S most egyszerre olyan rejtélyes dolog történt, amilyent a legélénkebb képzelet sem tudott volna kitalálni.

A magasan lobogó láng a tűz parazsával együtt nagy sustorgás és füstölés közben valósággal eltűnt. Hova? A jégben egy pillanat alatt mély lyuk tátongott, s abból fekete füstoszlop csapott fel.

— Hát ez mi volt? — tört ki a rémült kérdés Barnabásból. — Menekülni! ordított, ahogy a torkán kifért, s lábát nyaka köré szedve, néhány ugrással a repülőgépen termett.

Talpas is megrökönyödött. Szégyen vagy nem szégyen, de az ő szíve is úgy zakatolt, mint egy túlfűtött mozdony. Azért erőt vett magán, kemény legénynek akart látszani. Tudott is magán uralkodni, mert ahelyett, hogy helyéből elfutott volna, óvatosan hasra feküdt, s néhány métert kúszott hátrafelé, leginkább azért, hogy a csipős füst ne hatoljon a szemébe. Így maradt ő hosszú percekig, s mikor a füst a nyílásból gyéribben kezdett felszállni, ugyancsak hasoncsúszva mászott vissza a lyuk pereméig. Elővette öngyújtóját s annak lángját betartotta a nyílásba. Nemsokára tisztában állott a helyzettel. A jégben veremszerű mélyedés tűnt fel, mely alakra nézve inkább hasonlított egy négyöt méter mély kúthoz. A máglyatűz parazsa még ott lenn a verem fenekén is izzott, s olyan hangot adott ki, mint mikor a tűz a vízzel viaskodik. A nyílásnak minden oldala elég simának látszott, átmérője egész az aljáig nem lehetett sokkal több egy méternél.

Talpas némi töprengés után rájött, hogy a tűz elsüllyedését az elolvadt jégkéreg okozhatta. A farakást véletlenül olyan lék fölött gyújtották meg, melyet vékonyfalú hó- vagy jégboltozat borított. A tűz ezt a kérget lassanként felolvasztotta, így aztán a tűzrakás mindenestül együtt bezuhant a nem sejtett verembe.

Ez a megállapítás teljesen fedte a valóságot Északkelet szigetének tengerparti részén, különösen ezen a vidéken, nem ritkák a láthatatlan jégvermek, melyek a jégmezőknek összetorlódásából származtak. Ugyanis összeütközésük alkalmával érintkező részeik nem forradnak össze, közöttük különböző mélységű rések támadnak. Idővel a rést hó és jég fedi be, mely boltozatként rákeményedik. Aki fölötte elmegy, nem is sejtí, hogy lába alatt verem van. Sarki utazók leírásaikban többször emlékeznek meg ezekről a farkasveremhez hasonló mélyedésekről. Ilyen helyeken úgy közlekednek a gyalogos utasok, hogy derekukra vonókötelet erősítenek, s egyik a másikat azon vezeti. Ha valamelyikük beesik a verembe, a vonókötélnél fogva húzzák ki.

Talpas ösztönszerűen rájött arra, hogy ilyen alattomos lyuk még több is lehet a jég alatt, amelybe súlyuknál fogva könnyen besuppanhatnak. Most már valóban a legjobbnak látszott, ha ezentúl, óvatosságból, állandóan négy lábon járnak a vízszintes elnyúlt testtel a lyukbazuhanás inkább elkerülhető. Az is észébe jutott, hátha jó volna mindkettőjük derekát hosszabb kötéllal egymáshoz fűzni. Ilyenformán egymást vezet-

nek, s veszély esetén egyik a másik segítségére lenne.

Hirtelen maga körül nézett.

— Hé! Hol vagy Barnabás? Eltűntél, mint a kámfor?

— Itt ülök a gépen, de oda nem megyek! — felelte Barnabás még mindig izgatottan.

— Miért ne jönnél?

— Mert itt egészen jól érzem magam!

— Ne légy gyáva, te vén szamar! Bátran jöhetsz ide, nem lesz semmi bajod. Ez a jégverem nem harap meg, olyan mint egy kút, csak éppen hogy vize ninesen. Gyere nő! és nézd meg. Különben egyfáradtsággal hozd ide az erősebbik podgyáskötelet.

— Minek az? Mit akarsz vele?

— Hát az egyik végét bogozd a nadrágszijasdra, a másik végét én bogozom a saját nadrágszijasra . . . Értsd meg. Vaalhányszor ezen a jeges terepen fogunk járkálni, így sétálunk kettesben, egymáshoz madzagolva — természetesen *négy lábon*. Ha te behullasz valamilyen verembe, én húzlak ki, ha én esem be, te fogsz kihúzni a kötélnél fogva. Ne félj, nem pusztulunk el, ha egymás támogatására leszünk.

Barnabás ezek hallatára felbátorodott, kissé morgolódva ugyan, mégis ott termett a kivánt podgyáskötéllal. S mikor lógni látta mindkettőjük oldaláról a közös mentőkötelet, a biztonság érzése erősödött meg benne. Nem hiába! tudta ő is, hogy *összetartásban az erő*.

— Azért még sincs semmi kedvem, hogy most pórázon sétálgassak! — mondta Barnabás unottan. — Tűz nincs. Azt a kis meleget is megirigyelte tőlünk a jég. Bizony én fázom! Inkább ülünk fel a gépre, bújjunk be a lábszácba, hátunkat támogassuk a bőrüléshez, bundánk galérját húzzuk fel a fölünkre, próbáljunk felmelegedni, s ha lehet szundikálni.

— Ahá! Szundikálni! Persze Barnabás úrnak legfőbb a szundikálás! — szolt Talpas évődve. — Hát egy kis szundikálás igazán *reám férne!* Ne haragudjál, de most rajtam lenne a sor. Három napon és két éjtszakán át nem aludtam semmit. Te meg útközben sokszor szunyókáltál. Most aludjam én, te pedig örkdődjél aldom felett. Egyébként a kloroformtól is eleget aludtál, én meg az alatt csak izgatódtam. Tehát úgy hozza magával az igazság, hogy most te légy a bakter.

— Szóval most én izgatódjam??

— Úgy van! Örkdönnök kell, még pedig felváltva. Te kezded . . . majd én folytatom, ha ki is pihetem magam. Ismétlem hangsúlyozva, ezek a drága rokonok könnyen megtámadhatnak. Brumzon úr már hadat üzent nekünk. Vigyáznunk kell teljes éberséggel.

— Jó hát, legyen úgy! — dörmögte Barnabás. — De ha veszélyt látok, azonnal felébresztelek!

— Ébressz, ébressz! Ez kötelességed is.

Felültek a gépre. A kötelet leoldották derekukról, viszont a lábzsák övét magukra szíjjazták. Azután elhelyezkedtek kényelmes bőrszékeikbe. Bizony szegény Talpast hamar elfogta az álom. Meg is érdemelte a nyugalmat ennyi izgalom és fáradság után.

Barnabás, amint figyelte Talpasnak egyetlen és egészséges szuszogását, s látta, hogy kényerespajtása fejét egészen mellére ejtette, s a maga körüli eseményekről már nem vesz tudomást, borzongva állapította meg, hogy ő ebben a különös derengő homályban, a természet halotti nagy csendességben, talán titkos leskelődő ellenségektől körülvéve, — egyedül magára van hagyatva. A bizonytalanság aggasztó érzése minden idegszálát megrezdítette.

A sarkfény is olyan kísértetiesen, halványan lobog. Kődösnek látszó sugárkévéjével alig festi be az égboltot. Mégis annyira világít, hogy elég messzire el lehet látni.

Barnabás ideges állapotában minden legesekélyebb zajra is figyelmesen fülelt. Feltűnt neki, hogy bizonyos szabálytalan időközökben megszűröl különös hangok hallatszanak. Néha tompa csattanás szakítja meg a siri csendet, majd mintha dörrenés hangzanék. Nem tudta magának megmagyarázni, mi lehet ez? Most, hogy egyedül virraszt, minden nesznek nagyobb hatása van.

Igy telt-múlt, kitudja mennyi idő, midőn egyszeresak hatalmas lövés dördült el a tenger felől.

Barnabás ijedtében majd lenyelte a nyeldekklőjét.

Puff! Még egy lövés! Paff! Még egy lövés!
De ez már nem tréfadolog!

— Talpas! Talpas! — rázta fel izgatottan komáját. — Ébredj, mert lőnek!

Talpas első pillanatra azt sem tudta, hogy hol van?

— Mit beszélsz?

— Lőnek! — felelte Barnabás rémülten.

— Kik lőnek? Mik lőnek? — dörzsölte ki az álomot a szeméből Talpas koma, aztán a hirtelen ébredő bamba kifejezésével nézett a szepegő Barnabásra.

— Mit tudom én, kik lőnek? De a tenger felől jön a hang!

Piff!

— Nő hallottad? Most is! Most is! A dörrenés mind sűrűbben ismétlődik. Valóságos puskaropogás... Jaj! Jaj! Ismét bajok lesznek.

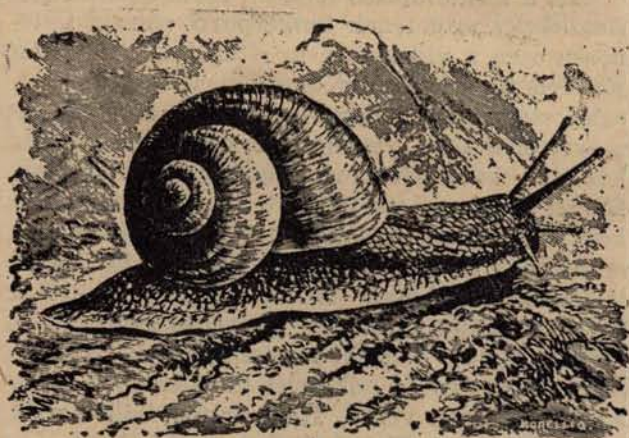
— Ne óbégass itt Barnabás! — szólt Talpas most már magához térve. — Ez a dörrenés nem lövéshang. Persze, aki a sarkvidéki utazásokról sohasem olvasott, az itt még a szellőtől is fél és retteg. Ezeket a dörrenéseket én már régebb halottam s meg is figyeltem.

Csodálom, hogy te eddig nem vetted észre. Hát tudod-e mi okozza ezeket a csattanó, ropogó dördüléseket? Hát az úszó jégmezőknek s jéghegyeknek repedése és hasadása. Még a balatoni jég is nagyot szól, ha megreped, hát még ezek a végtelenségbe vesző jégszigetek, hogyne ropognának, mikor hasadozni kezdenek. Nő megértetted-e? Ne félj tehát! Engem pedig hagyj tovább aludni. Minden ostobaságért ne költés fel!

Barnabás megnyugtatta, nagyjában megvigasztalódott. Egy darabig ébren folytatta a virrasztást. Csakhogy ő sem volt fából faragva. Talpas irigylésreméltó szuszogása őt is kísértésbe hozta, az ő szemére is rákíváncozott az álom.

Amint lecsukta a szemét, mindjárt az Álom révébe érkezett. Elaludt. S otthon volt a csikívén fenyvesek aljában, az illatos málnabokrok között. De itt sem volt nyugalma. Amint a bokrokat bújta, váratlanul egy vadászfegyver kettős csőve meredt feléje. Felriadt. Körülnézett. Hát egyszeresak látja, hogy nem kettős puskaeső, hanem két fehér alak, mint valami szellem, hangtalanul, ovatosan lépkedve közeledik a géphez.

(Folytatjuk)

*Csigabiga nyújtsd ki szarvacskádat,
Fejed ne rázzad, ad ide házad.*

Kapsz érte kalácsot, vagy egy jó tanácsot.

Nézd a madárkát, hagyja a zárkát

Fent a légben már messze repül

Add hát a házad, fejedet ne rázzad

Csigabiga nyújtsd ki szarvacskádat.

Hétfő — hetibe,
Kedd — kedvibe,
Szerda — szerűbe,
Csütörtök — csüribe,
Péntek — pítvarába,
Szombat — szobájába,
Vasárnap mindig az Isten házában.

Fiúk, lányok, mostan ide figyeljétek. Amiket mesélek, el ne felejtsetek, mert messzire megyek, meseszárnyra kelek, s jól védj hát eszedbe, Marcsa, Jóska, Elek. Kikötöm előre, de csak ha jók lesztek, különben meséből meg mondom, — nem esztek. — Elviszlek titeket egy kicsi faluba, hol aprók a házak és

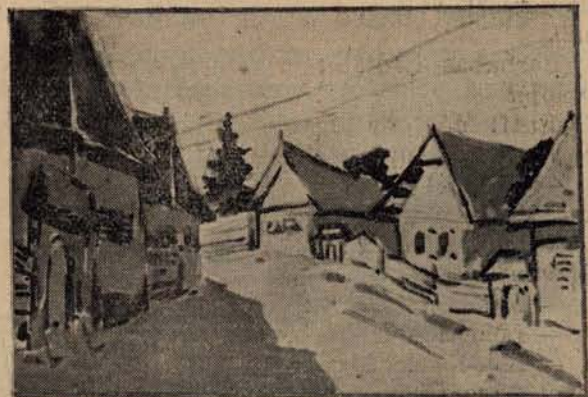

Az Istennek háza ott a legnagyobb ház...

nincsen palota. Az Istennek háza ott a legnagyobb ház, ahová vasárnap minden ember eljár. Nincsenek ott gyárak, villanydrót, se járda, de van látnivaló akárcsak meglássa. S ha betér az ember egy-két kis udvarra, ott lát kútát, csüört és szénaboglyát sorra. Eke és borona, szekér meg sok szerszám, falun az élethez hozzátartozik ám! No — de hova me-

gyek, álljunk meg egy percre! Mindent úgy mondjak el, szépen sorra, rendre. „Marika s Danika“ róluk szól a mese, aki elolvassa, magát megkövesse. Nappal induljunk el oda és nem éjjel, nézzünk is figyelve körül, szerteszejjel.

Íme ez az utca, ahol ők most laknak, jobbról harmadik ház, virágos kis ablak. A kereszt apjáék tőlük balra laknak, s itt látod szinét az iskola-falagnak. Ne időzzünk sokat, menjünk kicsit odább, hadd lássuk közelről Daniék kapuját. Szép faragott kapu, rajta sok szép virág, röptében megpihen rajta a kis

Íme ez az utca, ahol ők most laknak...

madár. Nézzük csak meg jobban, írás is van rajta: „Épült ez a kapu ezernyolcszázhatba. Isten segedelméből emeltette fel Kovács Sándor s neje Faluvégi Eszter.

Szép falusi kapu, ez egyszerűbb fajta. Tovább van eifrább is, tulipán disz rajta.

(Folytatjuk)

DALOLJATOK KIS CIMBORÁK!

Kék nefelejts...

*Kék nefelejts, kék nefelejts
Ugy sem soká élek én.
Virágzik a tó tükrén.
Beteg vagyok, fáj a szívem.*

*Hanem azért, hanem azért,
Koszorút, ha meghalok,
A síromra, sírhalmomra,
Nefelejtsből fonjatok.*

Ki hogyan tölti a szünidőt?

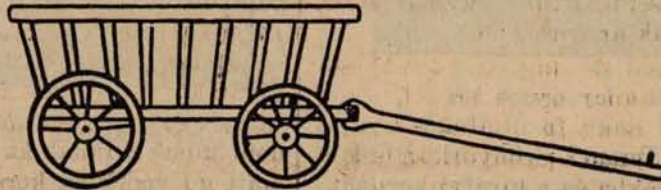
Erre szeretnénk rövidesen választ kapni töletek gyermekek. Vagyis: ki, hogy gondolja el, hogy mivel tölti el a szünidejét? Hol nyáral? Hogy ossza be az idejét, a napját!

Tavaly, mikor a vakáció megkezdődött Évikét megkérdezte az édesanyja, hogy mik a tervei a vakációra vonatkozóan? Évike nagyot nézett — hát a vakáció az nem tervezés, az csak vakáció — ő így gondolta. De az édes-

anyja megmagyarázta, hogy, még, ha vakáció is a vakáció, valami rendszert kell tartani, hogy a napokat mivel tölti el. Elvégre játszani sem lehet mindig. Éppen azért csináljon magának egy általános munka- és időbeosztást óráról-órára, attól kezdve ahogy felkel — egészen a lefekvésig. Természetesen minden napot nem lehet mindig a tervezett beosztás szerint eltölteni, mert jöhetnek közbe rendkívüli dolgok is, pl. kirándulás, nagymosás, házi rendezkedés, vendégség stb. Évike aztán megértette az édesanyját és az alanti munka- és időbeosztást készítette el.

Napi teendőim: 7 órakor fölkelés, öltözködés, 1/28-kor mosakadás, fésülődés, 8-kor reggelihez való terítés, 1/29-kor közös reggelizés édesanyámékkal, 9—10-ig szellőztetés, takarítás, 10—11-ig tetszés szerinti foglalkozás, 11—1/21-ig segédkezés édesanyámnak a konyhában, 1-kor terítés, 1—2-ig ebéd, 2—3-ig edények feltörlése és elrakása. 3—4-ig olvasás az Uj Cimborából s rejtvényfejtés Pityuval, esetleg rajzolás, vagy levelezés a szerkesztőnének. 4—7-ig játék Ilivel és Magdival a babaszobában, vagy kézimunkálás, esetleg kirándulás, vagy fürdés a Szamoson. 8-kor vacsora, 10 órakor lefekvés.

Készítsétek el ti is kis cimborák a munka- és időbeosztásokat, mindenki a saját körülményeinek megfelelőleg, (külön a fiúk, külön a lányok) de úgy, hogy aztán éljete is eszerint a beosztás szerint. Az elkészült munkát még július hó folyamán küldjétek be, lehet egy levelező lapon is megírni. A legügyesebb, legjobb munka írója egy szép könyvet kap jutalmul.

Szünidői szórakozás

Raéró idejünkben fúrnak-faragnak a fiúk. Szekeret, falicskát, szánkót, állatokat, lombfűrészrel is elkészítenek maguknak. Jobban meg is bécülik a maguk készítette játékot, de ami

a fő, nem kell érte pénzt kiadni. No, vajjon hányan próbálkoznak még ezzel az ügyes kicsi szerkezettel?

— Csivi Csipi, jó napot!
 — Ha jó, emelj kalapot!
 — Hogy emeljek, mikor nincs?
 Csivi Csipi erre ints!

— Ejnye te légy így beszélj?
 Hamm! begyembe épp elférsz.
 Be is kapta a legyet,
 Nem meséltem eleget?

Szerencsés menekülés.

Az én drága Nagymamám, — akit a jó Isten nyugtasson meg a sok szenvedés után, — már akkor beteg volt, amikor én öt éves voltam, az öcsém meg négy. Tüdőtágulása volt szegénynek és mindenféle orvosságot használt, de keveset segített, mert mindig köhögött, fűdökölt.

Valaki egyszer felhívta a figyelmét egy növényre, amit teának lehetett megfőzni. Ezt a növényt úgy hívták, hogy: „egérfarku kóró“. Hogy használt-e szegény nagymamának, nem tudom, biztosan használt volna, ha nem dolgozott volna mindig annyit, mint tette.

Mi is ismertük ezt a növényt, mert egyszer nagymama megmutatta. Huszonöt év múlt el azóta, mégis egészen jól emlékszem, akkor a Trefort-utcában laktunk és egy forró, nyári délelőttön szépen megkértük az Édesanyánkat, hogy engedjen el a Botanikus-kertbe no nem ebbe a szépbe, újba, csak ide a régibe, a Mikó-utcába. Itt akartunk egérfarku kóró burjánt szedni nagymamának.

A rettentő hőségéből menekülve mi, két kicsi gyermek, boldogan sétálgattunk egymás kezét fogva, a szép, nagy fák árnyékában.

Hirtelen hatalmasat dördült az ég és besötétedett. Megeredt a zápor óriási erővel, s mi, kis tudatlanok, egy nagy fa oltalmat nyújtó ágai alá bujtunk. Innen gyönyörködtünk a gyorsan képződő tócsákba és a királyi koronákban, mert az eső olyan vad erővel zuhogott, hogy előttünk mind királyi koronák képződtek a vízben.

Igaz, hogy csak mi láttuk annak, mert más

gyermek egyszerűen azt mondta volna, hogy karikákat csinál az eső, de mi kettőn olyan fantáziával voltunk megáldva, hogy a függöny círádáiban, télen a jégvirágos ablakon, a tova suhanó felhőkben, mindenütt csodálatosan szép dolgokat láttunk. Tündéreket, óriásokat, mesebeli állatokat. Hogyne láttunk volna most királyi koronát!...

Itt talált ránk az Édesapánk, aki kétségbeesetten futott utánunk. Nem értettük miért húz el olyan gyorsan a fa alól, vesz a karjára mind a kettőnket és rohan velünk haza!...

Még mindig dörgött, zengett az ég, villám hasította át a felhőket, csak mi jártunk az utcán, mert minden lélek fedél alá menekült. De az Édesapánk nem törődött a záporral, boldogan vitt a két karjában.

Dicselkedve mutogattuk a markunkban szorongatott néhány szál egérfarku kóró burjánt:

— Nagymamának szedtük! mondtuk.

De aztán elhallgattunk, mert apánk nyakát átölelve, mint egy nagyszerű páholyból lenézünk a földre és tágra nyílt szemekkel ujjongtunk fel: ni, apukánk, királyi korona, mind királyi koronát csinál az eső!...

Mikor másnap délután Édesanyánkkal kísértünk a botanikus kertbe, meglepődve láttuk, hogy egy hatalmas ág elterülve fekszik a földön, annak a fának az ága, amelynek lombsátora alatt mi védelmet kerestünk. A villám bele csapott. Ha apánk nem húz el sietve, féltő szeretettel, talán mi is alatta lennénk, holtan...

De Isten megőrzött, még idejében; megvédett a szeretet!...

S. Sillay Erzsébet.

Mael Ferenc: Aranyegyszer eg

Hétszer hét csak negyvenkilenc,
Ne légy torkos, falánk, ingyenc.

*

Hétszer nyolc ötvenhat épen,
Ne vitézkedj a gyengébben.

*

Hétszer kilenc hatvanhárom,
Haragot ne tarts barátom.

Helyreigazítás. Az Uj Cimborá június hó 20-i számában Kendeffy Ilona c. cikk alatt tévesen jelent meg a Benedek Ella neve. Az író helyes neve: *Benedek Elek*.

Az Uj Cimborá hírei. Az Uj Cimborá délutánokat a szünidőben is tartjuk. Akik nem mennek nyaralni, azokat szívesen látjuk. A fiuk mindig hozhatják magukkal a cserélő bélyegeiket.

Kik hol nyaralnak? Kovács Erzsike IV. el. o. t. Zilahon, Bálint Edith Sft. Dumitru (Szentdemeteren), Kelemen Mária a Lombi nyaralótelepen, Szász József Tasnádon, Soós Juliska a lombi nyaralótelepen, Lakatos Géza Aiud-on, Lakatos Elemér Derju-n, Ferenczy Géza a giláui cserkész táborban.

Ki kivel szeretne levelezni?

Ferenczy Géza, Bidló Gáborral.

Kedves Gábor!

A Marcella néni postájából olvasom, hogy jó rejtvényfejtő vagy. Én is szeretek rejtvényt fejteni, ha nem is küldöm be mindenik rejtvényt. Szeretném, ha barátságot köthetnénk. Én július 1-én a cserkészekkel kimegyek a táborba Kiskapusra. És ott sokféle érdekes dolog fog történni, hogyha ez érdekel, akkor meg fogom írni. És remélem, hogy rövidesen válaszolni fogsz és hogy ketten jó barátok leszünk. Én most végeztem a IV. elemet és jövőre gimnáziumba megyek. Édesapám régész tanár, itt lakunk Clujon, Donáth-ut 124. szám alatt. Július 15-ike után itthon leszek és örülnék, ha meglátogatnál. Választ vagy a Cimborához, vagy a Cluj-i címre: Ferenczy Géza, I. g. o. t. küldjél.

Névnapokról. Juliusban előforduló névnapok: Jul. 3: Kornél, 5: Emese, 8: Teréz, 10: Amália, 11: Lili, 12: Izabella, 13: Jenő, 15: Henrik, 17: Elek, 18: Frigyes, 19: Emilia, 20: Illés, 21: Dániel, 22: Mária Magdolna, 23: Lenke, 26: Anna, 27: Olga, 29: Márta, 30: Judit, 31: Oszkár. No, az ügyes kertészek a saját maguk kis kertjéből szednek néhány szál virágot, hogy kedveseik nevenapjára örömet szerezzenek vele.

Haszontalan Ferke vizsgái feleletei.

Összegyűjtötte és feljegyezte: *Katona Jenő.*

Vallás. Miért bujt el Saul, mikor meghallotta, hogy királlyá választották?

— Bizonyosan nem akart áldomást fizetni!

Absolon hajánál fogva a fa ágára akadt, az öszvér kifutott alóla, Dávid katonái elfogták s megölték. Mi a tanulság? — Máskor viseljen bu-bifrizurát!

Mit tudsz a bábeli torony építéséről? — Az emberek ott tanultak először idegen nyelveket, anélkül, hogy iskolába jártak volna.

Meddig volt Ádám és Éva a paradicsomban? — Mig az alma megérett.

Tudod a hiszekégyet? — Tudom. — Hát azt tudod, mi történik azzal a másvilágon, aki nem tudja? — A tanító ur pálcával megveri!

Miért mentek a zsidók olyan örömmel át a vörös tengeren? — Mert nem kellett hidpénzt fizetniök!

Ki volt Kain és Ábel? — A második első emberpár!

Látod Ferke, a híres király a böles Salamon mondta: aki gyermekét szereti, nem sajnálja tőle a botot. — Igen, de nem gyermekkorában mondta.

Ki teremtette a világot? — Amerikát kivéve, Isten. — Hát Amerikát nem ő teremtette? — Nem! Azt Kolumbusz fedezte fel.

Miért olyan kedves a karácsony ünnepe? — Mert két hétig nem kell iskolába menni!

Juliusban nyílik a fehér színű liliom, a tiszta lélek szimbólusos virága. A liliom évelő virág. Ül és útján szaporodik. Olyan erős az illata, hogy egyetlen szál liliom illata az egész lakást betölti.

Szerkesztői üzenetek.

Kedves kis olvasóinknak kellemes vakációzást kívánunk.

Teleky Dezső. A legutóbbi levelének nagyon megörültem. A napokban válasz megy rá. — *Vaska Klárka*, I. g. o. t. Sikertült a vizsgád. Most már felkerülsz a gimnáziumba. Nem kis dolog ez máma. No de én biztos vagyok benne, hogy a gimnáziumban is megállod a helyed. — *Weress Zsófia*, I. g. o. t. A 17-ik szám rejtvénymegfejtése jó. Írj majd a nyaralásból. A szünidei kis naplóba mindne szünidei élményedet feljegyezheted. Ennek az alapján már könnyű lesz öszszel megírni a vakációs beszámolódat. — *Gr. Béldi Margit*, IV. g. o. t. Nagy volt az örömd, mikor a szünidei beszámolók pályadíját megkaptad. A szép könyvet el is olvastad már s azt írod nagy gyönyörűséged telt benne. A vizsgád jól sikerült — két „jó“ kivételével tiszta „jeles“ a bizonyítványod. Ez már szép eredmény, ehhez csak gratulálni lehet. Miklóskától is várom már nagyon régen a levelet. — *Simon Jolánka*, III. el. o. t. Levélkédből azt látom, hogy szívesen foglalkozol a rejtvényfejtéssel, biztosra veszem, hogy a többit is megfejtetted csak nem küldted be. No kicsi Jolánkám írnám máskor is mert szívesen olvasom levélkédet. — *Bogdán Mancika*, II. g. o. t. és *Bözsike*, II. el. o. t. Nagyon örültem, hogy személyesen is megismerhettek benneteket. A nyáron járjatok el majd a találkozókra szombaton délutánonként. — *Faff Lajos*. A küldött 285.— Leit megkaptuk. Hálás köszönet a mi érdekünkben kifejtett munkáért. Maradjon továbbra is mellettünk. Sok-sok ilyen tevékeny jóbarátra volna szükségünk lapunknak. A kis Cimborától már rég nem kaptunk levelet. Szíves üdvözetünk. — *Nits István*. A Vasárnapi iskola számára elküldtük a lapot. Megérkezett-e? Szíves munkálkodásáért és lapunk érdekében kifejtett jövőbeni buzgalkodásáért köszönetünket fejezzük ki. *Kelemen Gyula* és *Olga*. Hol s merre töltitek a vakációt? Majd írjátok meg. — *Szabó Piroška*. Kedves Piroškám — kíváncsian várom a leveled, amelyben megírod, hogy milyen volt a bizonyítványod? s hogy kertészkedel-e? — *Csorba Karola*, VII. el. o. t. Meg volt e az első találkozó? Írj majd beszámolót róla. — *Turdaí s a ghirisi* új kis cimboráinknak üzenjük, hogy azok, akik még nem fizettek, rövidesen küldjék be negyed, vagy félévi előfizetési díjaikat, mert különben kénytelenek leszünk beszüntetni számukra a lap küldését.

A nyári szünidőre lehetőleg minden kis cimborá válasszon magának levelező pajtást, kivel a

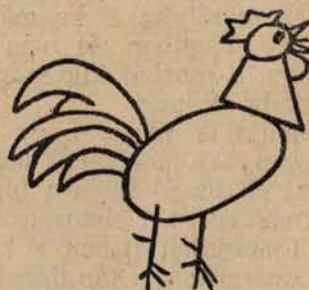
nyár folyamán leveleznek. Eddig a következők választottak maguknak levelező pajtást: *Fereny Géza*, I. g. o. t. *Cluj*, *Bidló Gábor* I. g. o. t. *Cluj*, *Székely Anikó*, IV. g. o. t. *Kanizsay Évi*, IV. g. o. t. *Lazari*, *Weress Zsófia*, I. g. o. t. *Cluj*, *Rózsa Joli*, II. g. o. t. *Baia-Mare*, *Kovács Erzsébet*, IV. el. o. t., *Fodor Ilonka*, I. g. o. t. *Satunare*. Aki szeretne valakivel levelezni az új cimborák közül csak írja meg nekünk, mi elküldjük a címét, vagy ha pontosan megírja hányéves, milyen iskolába jár s milyen koru kis cimborával szeretne levelezni, mi majd próbálunk ilyet keresni.

Mindenesetre nagy megtiszteltetés bárki számára, ha valakinek levél érkezik a nevére, hogy szeretnének vele levelezni. Az első levélre három nap alatt válaszolni kell, akkor is, ha valami ok miatt nem vállalhatná a levelezést. Ebben az esetben meg kell írni az okot is, amely gátolja. Két-három hétben elég egy levél, vagy postai levelezőlap. A szünidei beszámolóban meg kell említeni ki kivel levelezett. *Máthé Iluska*, *Gáll Erzsike*, *Nagy Ödön*, *Konez Dezső* és a többi kövendi kis cimborák, kapjátok-e rendese a lapot? — *Ney Zsuzsika*, I. g. o. t. Gratulálok a vizsgai eredményekhez. Nem is te írtad meg — hanem az én kedves kicsi ottani barátaim. Merre töltöd a nyarat? *Zsófia* írt neked — nem kaptad volna meg, hogy nem jött rá válasz? Apukát s a kedves Tante-t üdvözlöm. — *Kutean Éva*, II. el. o. t. a mi kis villásforku fecskénk csicseregte el, hogy milyen jól sikerült a vizsgád, s nagy volt az öröm otthon a jó bizonyítványért. Azt is elescseregte a fecske, hogy milyen szorgalmas voltál a nyelvtanulásban, magyarul, románul, németül megtanultál. Ez mán igazán szép eredmény.

Rajziskola.

Vezeti: *Kürthy Klára*.

14-ik számú minta.

Kukuriku! Kakas Jankó a nevem.

Én költöm fel reggelenként a lustálkodó cimborákat.

Imakönyvem.

Aranykötésű imakönyvet
Hagyott rám örökül anyám.
Kis Jézus ingben, glóriában
Van a könyv első oldalán.
Sok év előtt egyik sarokban
Beírta jó anyám nevét,
Lehajtom a betűkre főmet,
Hogy földézzem szellemét.

Nekem úgy tetszik, hogy csak egyszer
Fehér ruhában láttam őt.
Tavasz volt ép, a kedves ákác
Virágozott a ház előtt.
A lemenő nap fény sugarára
Reszketett ajkán, zárt szemén.
Apám ott állt a ravatalnál
És velem együtt sírt szegény.

Hogy elmosódtak a betűk! Beh
Sárgák s kopottak a lapok!
Rég volt, midőn ez imakönyvből
Még az anyám imádkozott.
Kék selyemszállal összekötve
Van itt hajamból egy kevés,
Aranyos fürteimhez akkor
Nem illett még a szenvedés.

Irott imádság töredéke
Mellett van az anyám haja.
Emitt egy szentnek vézna képe
S egy régi, halvány Mária.
Elnézem... épen így viselt meg
A sors azóta engemet.
Sokszor szeretnék sírni, hogyha
Nem szégyelném a könnyeket.

Az Úr imádságát ütöm fel
— Kísérom a nehéz úton —
S vigasztalást vegyít a kínhoz
A te imád, ó Jézusom!
Imádság kell a szenvedőnek,
Akit a sors árván hagyott.
Úristen, én nem zúgolódom:
Legyen a te akaratod.

Föl nem panaszlom a világnak,
Csak szellemednek, jó anyám:
Milyen kopár volt ifjúságom
S hogy mennyi bánat szállt reám
Túrtem, reméltem, megalázva,
Idegenek közt éltem én,
De azt a régi imakönyvet
S emléked szentül őrizem. Reviczky Gy.

BCU Cluj Iskolaév végén.

Eltelt ismét egy iskolai év. Aki jól felhasználta az idejét s mindig megtanulta a leckéjét — az most egy osztállyal feljebb lépett, az I. osztályosból II-ikos lett, a III-ikosból IV-ikes. A IV-ikesből, vagy V-ikes, vagy gimnáziumi tanuló.

Szorgalmas Pali arca csak úgy sugárzik az örömtől, akárki megnézheti tiszta tizes a bizonyítványa. De boldogok és örülnek is szülei, hogy a jó Isten ilyen szorgalmas gyermekkel áldotta meg őket.

Bezzeg Hanyag Jutka lesüti a szemét, nem dicsekszik a bizonyítványával — háromból bukott — s így jövőre járhat még egyszer ugyanabba az osztályba. S ha már e nyáron föl nem teszi magában és nem forgatja a könyveit, hogy a csorbát kiköszörülje, ő lesz jövőre az iskola szamara.

Szánja-bánja is most, hogy nem tanult jobban. Nagyanyóka megigérte, hogy Tusnádfürdőre viszi el, ha jó lesz a bizonyítvány. De ez most már egészen biztosan nem fog következni. Csücsülhet itthon a kánikulában.

Bizony gyermekek a tanulásra szánt időt fel kell használni, ha az életben boldogulni akartok. Az emberi kor születéstől kezdve bizonyos részekre van felosztva. A kicsi gyermekkor a játék idejére, ezután a tanulás idejére, a munka idejére, s végül az öregkorban

a pihenés idejére. Ha most valaki a tanulásra szánt idejét elhaszontalankodja, ismeretek nélkül, tudatlanul, kapkod minden munkában, nem boldogul egész életében, buta, tudatlan marad.

Ezért kell évközben szorgalmasan tanulni, mert jól jegyezzétek meg, amit tanultok, nem a tanítónak, nem az iskolának tanuljátok, hanem magatoknak, az életnek tanuljátok, s ahogy tanultok úgy veszitek hasznát.

Éppen ezért az áldott vakációt is úgy használjátok fel, hogy a pihenés ne lustaság legyen, de még a játékokon keresztül is ismereteiteket gyarapítsátok.

A vakáció kiválóan alkalmas arra, hogy a kislányok a háztartás a konyha körül forgóldjanak városban is, de különösen falun erre nagyon jó alkalom nyílik. Az új leánynevelési irány ismét nagy súlyt helyez arra, hogy leányaink a háztartás tudományát elsajátítsák. Sütni, főzni tudjanak, de a szabás-varrás tudományához is értsenek.

Fiúknak is akad bőven teendő, ahol gazdaság van, de ott is, másnemű foglalatosság, ahol nincs gazdaság.

Mindenesetre okosan használjátok fel ezt a pompás 2 hónapos szünidőt — vagyis, hogy a szórakozás, játék is testetek-lelketek épülésére szolgáljon. Szerkecsztő néni.

Pistike álmái.

I.

Nyáralni ment Pistike, nagy boldogan; Mulatozni, de jó lesz a faluban! Falu végén egy kicsi ház várja már, bokrok alján neki szól most a madár. „Első álomom azt mondták, teljesedik megfigyelem, ha figyelni lehet itt!”... Az egyszerű ágyacskába befeküdt és mélységes, édes álomba merült.

Ugy álmolta: a mezőn járt vidáman. Gyönyörködött a sok bájos virágban. Csokrot kötött, láncot fűzött, nótázott; s úgy elbámult, mert egy szép hölgyet látott. A szép hölgy szólt: „Ne félj tőlem Pistike! Tudom én, hogy nyáralni jöttél ide; gondoskodom vígan töltsd hát a na-

Kisfiacskám, én a gazdag Nyár vagyok...

pot: Kis fiacskám, én a gazdag Nyár vagyok!

És amíg szólt, virágot szórt ölébe, Kinesekkel volt tele lenge köténye... Jobbra, balra sok-sok lepke szállott ott, Pisti örült, hogy lepkefogót hozott.

Lenn a fűben csodás bogárkák ültek, úgy ragyogtak, a szép Nyárnak örültek. Vígan dalolt rejtett fészken a madár!... Napsugárban fürdött körül a határ! A Nyár leült mellé. Csendült a beszéd!... Körülöttük peregtek a szép mesék: Hófehérke megjelent s a hét törpe... Oda libbent a kis Hamupipőke!

Megszólította szép Tündér Ilona... A farkas is ott ült, mert jött Piroška... A rút banya cukor háza tetszett; Jancsi és Juliska lassan közelgett. — A vasorrú baba seprűn eilant... A nap fénye a kineséken megcsillant... Terülj asztal... Im ott a csoda patkó!... Jaj, de hamis az a kis Bábszem Jankó!

A kineses esacsi fülébe rejtőzött, S onnan Tündér Ilonával kötődött; Majd kilépett és fitytyet hányt a Nyárnak, S ni, a batyujába bújt egy cigánynak! Vigadt Pisti, de egy csúf boszorkány szólt: „Kiraboltak! Furkósbot ki a zsákból!”... És Pistike úgy megijedt! Fölébredt! S a gyönyörű mesekép mind elszéledt.

II.

Busult Pisti, de örült is álmának, hátha újra kedve támad a Nyárnak s eljön hozzá mint álmában ígérte s felvidámul ő és a falu népe. Reggelizett! Aztán kiment szétnézni, hát-ha jönne a Nyár, újra mesélni... Nézett jobbra! Nézett balra!... Nem látott semmit, mert a köcsik nyomán por szállott.

De nagy por volt; kimondani sem lehet. Ha kocsik jött, óriás porfellegek támadtak és eltakarták a tájat; Pisti nem bámulhatta, csak a házat. A délelőtt oly lassan telt, de elmúlt!... Ebéd után unalmában elindult ki a rétre... Nem lelt ott már virágot, De nem messze üde, zöld bokrot látott.

Ugy sietett!... él is érte! Le is ült, Melege volt, de szép lassan csak lehült. Játszott, játszott, de nem volt vidám azért... Elmerengett: „Ni, mily bájos, kék az ég!” S amíg nézte, a kék égre lebegett egy hófehér angyal s rá lenevetett. Integtetett!... Csillogott fény-ruhája... Pisti nézte s nem gondolt már a Nyárra.

De egyszerre megváltozott a környék... Csupa felhő; beborult körül az ég. Csúf, fekete szörnyeteg jött az égre s a szép angyal fehér fátylát letépte és a helyét elfoglaléta merészen. ... Pistike félt! Nem tudta hová nézzen.

Csúf, fekete szörnyeteg jött az égre.

A szörnyeteg sötét arccal vigyorgott; durva kézzel romboit, tombolt és morgott. Kitépte a fákat! cserdült ostora... Nem látott ily rémséget Pisti soha. Felé rohant! Ó reszketve felébredt! ...Dörgött, szakadt! Villámlottak a fények. Futott Pisti, de mikorra hazaért, Csu ron viz lett, nénje már hazatért.

III.

Meg volt tépve kicsi ház a széltől. Szegény fa is búcsút vett sok levéltől. ...Lassan mégis tova vonult a felleg S fönn az angyal tépett fátyla lebegett. Elmerülve nézte Pisti a fátyolt. S ahogy bámult, esodás fényözönt látott, Szinpompája nagy körive, jaj, de szép, szivárvány az, palotája fenn az ég.

Pisti indult, hogy megnézzze: Nem lehet, Néni mondja: ágyba veled, jó gyerek. Ágyba dug-

Vörösrú nátha, szellemmé lettem.

ták, betakarták majd fülig. Szegény Pisti, úgy érezte megful itt. Melege volt és a feje úgy zúgott, s elaludni, hiába, most nem tudott.

Forró teát hozott neki a néni; Aztán kiment. Am mellé ült mesélni egy nagy, sovány, szikár úrfi. Szólt hozzá! Jól mesélne, ha az orrát nem fújná: „Egyszer régen, egy tó szélén kis ház állt! En ott laktam, de a házba szellem járt; Ha a lelkiismeret jó, nem bánthat, Nem is vette birtokába a házat.

En jó voltam. Rosszat sohasem tettem, De később egy kicsi fiut megvertem. S a nagyapját, aki védelmére kelt, kigunyoltam, mint valami rossz embert. Utánam jött!... En felmásztram a fára, De alattam, jaj, letört a fa ága. Bepottyantam a tóba és — jaj mi lett? — Egy esőpigig ki kellett innom a vizet!

S mert azoktól bocsánatot nem kértem: Vö-

rösrú nátha szellemmé lettem. És azóta ke-resem az öreget. Orrát fujja, akit én megölelek!“ Lehajolt s megölelte Pistit búsán. Az fölébredt: „Ni, hát megint aludtam?“ ...Hajnal virradt! Ugy zakatolt a feje. Nátha úrfi orrát fújta mellette.

IV.

Künn ragyogott a nap! Pisti ágyban ült. Nem mehetett ki játszani, úgy meghült. Unalmában olvasgatott, írt is tán, De erőt vett az álm újra Pistán. Nátha úrfi nem tágitott mel-lőle, pedig Pisti bizony nagyon félt tőle; de hopp! Egy madárka szállt a párnára, s hogy megszólalt, felfigyelt a dalára:

„Messze, messze, túl a falu határán, csengő-bongó aranyalma van a fán, az egyikbe tün-dérke van bezárva, kineset ígér, ki börtönét feltárja! Gyere velem! Megmutatom, szakítsd le, ha soká vár, megszakad csöpp kis szive! Majd megsugom, hogy nyisd ki a börtönét, Hogy meg ne sértsd a rabbá lett kis tündért!

Siess Pisti! Esteledik, elkészünk. A sugárnak is ott kell lenni vélünk. Sugár nélkül eltéveszt-jük az utat S a tündérke egész éjjel busulhat!“ Pisti készült: ruháit felkapkodta. Játékait be-dobta a sarokba! Már indult is. Az ajtót is ki-tárta, De hátára telepedett a Nátha.

De hátára telepedett a Nátha.

Forgott Pisti, hogy lerázza... Hiába! At-ölelte s belevágott szavába: „Vigy engem is! A tündér tán megválthat, tedd e jót, az elvár-zsolt Náthának!“ De jaj! Tán ellenség támadt a házra: Gi-gá, csip-csip, rőf-rőf! — hangzott a lárma. A madár meg szólt: „Oda már nem érünk. Pisti, Pisti! Leszállt a nap! Elkéstünk!“ Hogy szétnézett; ime tényleg alkonyult. Ugy

elbámult: milyen sokáig aludt, De legjobban az, bántotta Pistikét: Nem menthette meg, a szégyen, rab tündért!

V.

Másnap Pisti fölébredt s csodálkozott, hogy az éjjel, épp semmit sem álmódott. Azt gondolta: „Tán az ablak az oka; Álmat feled, ki legelőbb néz oda.“ Már jobban volt. Föl is kelt és ki is ment. Hogy szétnézett, a tájakra nem ismert; Nap nem sütött. Felleg úszott az égen S a cipője sárba merült egészen.

Másnap, harmadnap is esett az eső. — Ugy elbúsult ő, a sugarat leső. — A Nátha volt az egyetlen, hű társa... S könyvet hozott a szomszédék Gyurkája. Nosza, Pista neki is ült a könyvnek, kívánatra sem olvasott voln' többet: Sherlock Holmes és Nick Carter nyomozott, — Ugy táncoltak előtte a telt sorok...

Megragadták, hogy a mély kutba vetik...

Telt az idő!... Az eső folyton esett... Szomszédok is elvitték a könyveket. Pisti nézett. Szomorú lett, mit látott? Egy locsogó, sárba merült világot. Alkonyodott. Hosszabbodtak az árnyak... — Gonosz rablók támadták meg a házat. A jó nénit, jaj, megölték! Őt pedig, — Azt mondták, hogy — künn a mély kútba vetik!

Ugy remegett. A verejték kiverte, S ott vacogott Nátha úrfi mellette. — Az álarcos, gonosz rablók kutattak, De a kinsre ráakadni nem tudtak! „Hallod fiú! — szólt az egyik, — mond hol van A kins mert ha nem szólsz, megölünk nyomban.“ Es már vitték, hogy belökik a kútba. Ő rémulten kapaszkodott! S im újra felébredt és ijedt szemmel nézett szét. Félős hangon hívta a jó nénikét... Jött a néni s szólt: „Nézd, reád levél vár!... „Anyu írta, hív, hogy menjek haza már!“

Forgolódjunk édesanya körül.

Július—augusztus hónapban van a gyümölcs befőzések ideje, amikor édesanya, meggyet, cseresznyét, ribizlit, barackot rak el. Bizony pompás is télen elővenni a cukorbarakott gyümölcsöket. Megtörténik, hogy a kisleányok egymáshoz vendégségbe mennek, s nagy babauszonnát rendeznek. Még a mackót is meghívják az uzsonnára. Sütnének-főznének, ha volna mit. De mindent édesanyától kell kérni, cukrot, tejet, diót, almát.

Az ügyes leánykák, akik szeretnek főzőeskét játszani, most gondolnak egyet. Megfigyelik, hogy édesanyjuk mit csinál és hogy csinálja és próbálják ők is utánozni. Amikor ribizlit, aprószemű meggyet, áfonyát, vagy szedret rak be, megkéri édesanyját, hogy nekik is vegyen 1— vagy 2 kicsi ¼ literes forma üveget, vagy amilyenbe a mézet árulják és ők is raknak be maguknak télire egy pár üveg befőttet. Csinos kis címkét ragasztanak rájuk s ráírják, hogy milyen gyümölcsöt raktak el.

Igy aztán, ha télen főzőeskét játszanak nem jönnek zavarba, hogy miből is főzzenek? De ám lehet még mást is eltenni nyáron a babakamrába. Pl. szilva, almaéréskor aszalhattok majd magatoknak szilvát, almát, persze gonddal és vigyázva, — aztán gyűjthettek esetleg diót. S ha édesanya látja, hogy ügyesen forgolódtok körülötte bizonyára szívesen és örömmel lesz segítségetekre, tanítgat majd, mit hogyan kell tenni. és megfogja engedni, hogy szép rendben az ő kamrájába helyezze el a baba-kamrát.

A fenti cikkekre vonatkozóan szívesen vesszük a kedves mamák hozzászólását is.

ÁLOM

*A ház előtt, ahonnan elkerültem,
Megálltam egyszor, álmokba merültem.*

*A ház apró volt, ragyogó fehér volt,
Kéménye fölött sötétkék az égbolt.*

*Hallom: leégett, kerítése sincs meg,
Az álmaim mégis elébe vittek.*

*Láttam a magastörzsű szilvafákat,
Rácsos tornácán láttam az apámat.*

*Bárhova szállott, bárhol is legyen,
Tudom, érzem: itt van mindig velem,
Tudom felém néz, úgy mint egykor, akkor,*

Mikor bucsuztunk.

*Őszi alkonyatkor,
Kis fehér házban, tul a nagy hegyen.*

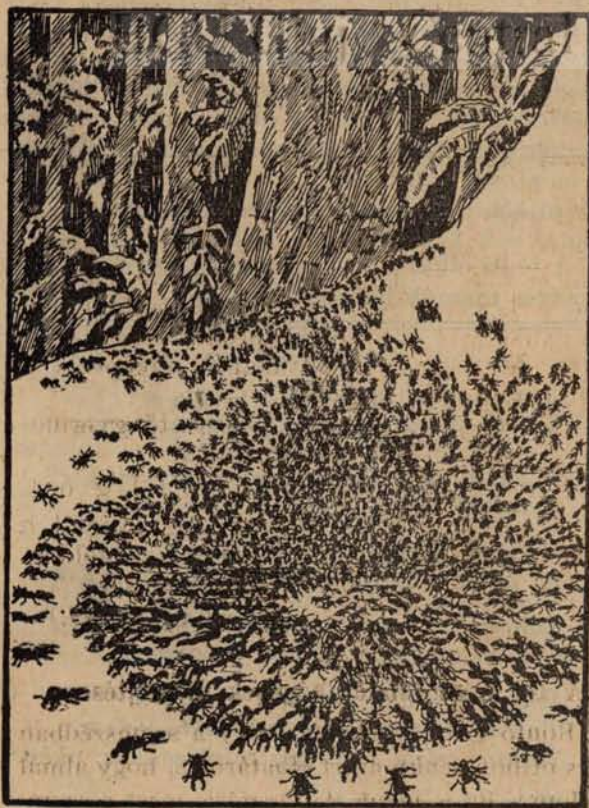
Farkas Imre.

Csevegés Tudóka Ferkóval a hangyák világáról.

— Édesapám a június 1-i Uj Cimborában olvastam egy érdekes cikket a hangyákról. Három hangya összetalálkozik egy ribizli bokor alatt. Az egyik a hangya hadsereg őrmestere, a másik az élelmiszerraktárban felügyelő, a harmadik a tüzoltók vezére. Azóta többször is elgondolkoztam a hangyák életén. Ha nemesak mese az, amit olvastam, akkor a hangyák okos teremtményei az Istennek.

— Már ez igaz, Ferkó fiam. A tudósok megfigyelése szerint a hangyák rendkívül fejlett társadalmi életet élnek. Sőt, pl. az állam szervezése szempontjából felül is mulják az embereket. Hinnéd-e, hogy ezeknek az apró lényeknek, kitűnően szervezett hadseregük van? S pl. az afrikai, amerikai vándorhangyák rendszeres honvédelmi csapatokkal járnak. S nem csak hogy védelmezni tudnak, de a náluk hatalmasabb ellenségtől sem ijednek meg. Ha sor kerül rá, megtámadják a nagy ragadozókat, óriás kigyót, sőt magát az embert is. Egy szempillantás alatt ellepik az áldozat szemét, orrát, száját és szinte sztrágják.

Érdekes, hogy a hangyák sohasem dolgoznak cél és terv nélkül. Minden nagy út előtt

összeülnek tanácskozni. Fejüket összedugva kör alakban helyezkednek el. A katonaság kö-

rülveszi a tanácskozókat, hogy váratlan támadás ne érje őket. Néha napokig is eltart az ilyen tanácskozás. Ha aztán a tanácskozás eredményeképp utrakelnek, a hangyaország lakói tízes sorokban menetelnek, a katonaság mindig az oszlop szélén megy, hogy bármikor könnyen esatarendbe állhasson az ellenség ellen. Aztán látnád Ferkó fiam azt a fegyelmet, aminek minden hangya aláveti magát. Próbáljon valaki kiügrálni, elmaradni a sorból, mint ti teszitek kirándulás alkalmával, azonnal jönnek a katonák és visszaparancsolják őket. A hangyaállamban nincsenek vonatok, nyomdák, írógépek, repülőgépek, könyvek, nem írnak, nem olvasnak, de mégis rend van, fegyelem az országban. Mindenki tudja a kötelességét, bizony Ferkó fiam, az ember tanulhatna a hangyáktól.

—Jaj, de érdekes volt, amit édesapám a hangyákról mondott. Nem tudna még valami más érdekeset mondani.

— Majd legközelebb, fiam. Akkor ismét szívesen és örömmel mesélek neked a hangyákról.

Virágmese.

Irta: Etelka néni.

Pünkösdi kora hajnalán a nap még az első sugarait sem küldte előre, amikor Vadrózsa kisasszony kidugta szirmaiból aranyporos fejcskáját és megfürdött a harmateseppekben. Tarka szárnyu lepke közelédt feléje.

— Ejnye, de friss valaki, — évelődött Vadrózsával.

— De kedves Pillangó, nem tudod azt, hogy ma lesz az esküvőm? És mire jön Boglár királyfi vőlegényem, szép akarok lenni. Szeretném, ha tücsök primás, meg Dongó-bongó muzsikálnának a lakodalmamban s ha az esküvőre eljőnnének többi virágtestvéreim is. Mondd meg nekik, jó pillangó, hogy szívesen látom őket.

— Jól van, kicsi menyasszony, még a méhecskéket és a lepke társnőimet is megkérem, hogy finom mézesfalatokat gyűjtsenek a menyegzői lakomához.

Vadrózsa meg se tudta köszönni Lepke jószágát s már az ucu, tovább repült. Közbe felbredtek a szülei és a virágszomszédok is és nyujtózkodtak, teregették szirmaikat. Nagy nyüzsgés-mozgás keletkezett. Pipacs kisasszony felvette a szép piros ruháját, nyakába zöld gyöngyöt fűzött és fekete haját csinosan elrendezte. Közben egyre kérdezte: ugy-e, szép vagyok. De Margaréta kisasszony keservesen sirt, szőke hajáról mind a ruhájára hullt a sárga virágpör,

amitől összemázolódott az ünneplője, de ennél is nagyobb baj volt, hogy a varrónő egész körül beszakította a ruháját. Buzavirág egyre csitította, vigasztalta: ne búsulj, így még érdekesebb a köntösöd. Közben gyors repüléssel érkezett egy zöldszárnyú legyeecske.

— Siessetek, zümmögte, mert már jön a völégény és a násznép. Még Rózsakirálynőnk is eljön, már útban is van.

Erre aztán nagy lett az izgalom. Nekifogtak a menyasszony csinosításához. Harmateseppgyé-mánt koronát tettek a fejére. Épp ideje volt,

hogy elkészüljenek, mert Gyöngyvirág megrázta a csengettyűjét, jelezve, hogy közeledik a násznép és a völégény. Harangvirág kecsesen bólogatott. Méhecskék, szakácsok, kis kukták nekifogtak a tálalásnak. Vadrózsa, ahogy meglátta a völégényét, szíve verni kezdett az örömtől. Rózsakirálynő homlokán esókolta a menyasszonyt s egy üvegese finom rózsalaajat adott nászajándékba, majd a Császárszakállu pap megkezdte a szertartást.

— Szereted Boglár királyfit, — kérdezte a pap?

— Igen, — felelte csengő hangon Boglár királyfi. Császárszakállu pap megáldotta őket. Rázendített a zenekar. A fákon várakozó énekesek gyönyörű nótába fogtak s Tücsök primás bácsi pedig szebbnél szebb nótákat játszott, cifrázta a játékát a hegedűn. Aztán nekifogtak mézecsét enni, harmatesepet inni és egész másnap reggelig folyt a mulatság.

Ahogy kis munkatársaink írnak...

Hozzászólás az „Életmentő gyermekek“ c. cikkhez

Kedves Marcella néni!

Az Uj Cimborában megjelent „Életmentő gyermekek“ c. hír alkalmat ad arra, hogy olyan dolgról beszéljek, amiről sokszor gondolkoztam és bizonyos véleményt alkottam magamnak.

Az amerikaiak — én úgy gondolom, praktikusabbak, mint az európaiak. Ami érthető is. Mert azok, akik rászánták magukat, hogy a tengeren áthajózva új hazát, jobb megélhetést keressenek, bizonyára mind okos, bátor és szorgalmas emberek voltak. Ilyenek utódaik is.

Az életmentő gyermekeknek bátor és nemes cselekedetének magyarázatát is ebben látom. Ők már ott születtek a szédületes magas házakban, gépek zaja, emberek — számunkra elképzelhetetlen — forgalmában.

Az ottani felhőkarcoló házakban hamarabb is üt ki a tűz, s a tűztoltóknak állandóan munkában kell lenni. Mivel a nagyok, mind a kenyérkeresettel vannak elfoglalva, egy gyakorlott tűztoltó-parancsnok úgy gondolta, hogy az iskolásfiukat is kiképezik a tűztoltásnál való segítségére.

Igy képezem el az „Életmentő gyermekek“ cselekedetének magyarázatát.

Cluj.

Hodis Ily, III. g. o. t.

(Látszik, hogy komolyan foglalkoztál a feladott kérdéssel. Közel is jársz a megoldáshoz. De lássuk a többiek hozzászólását.

Szerkesztő néni.)

A 14. szám találós képének megfejtése:

Rontó Pál észrevette, hogy a szomszédban nincs otthon senki, azért elhatározta, hogy almát fog lopni. Be is ment, de vesztére, mert a szomszéd két kutyája csunyán megtépázta.

Dobay Emilia, II. el. o. t.

Egyszer volt egy pajkos, csintalan fiú, akit Palinak hívtak. Mit gondolt, mit nem, elment a szomszéd Jancsiékhoz játszani. De Jancsi nem volt otthon s Pali unalmában bosszantani kezdte Jancsiék két kutyáját. A kutyák eleinte türték, türték, de később ugyancsak megkergették Palit. Az egyik meg is tartott nadrágjából emlékül egy darabot. Palinak is lelohadt a kedve, arra gondolt: most vajjon hogy áll majd anyja szeme elé. Odorheiu. Szőke István, II. g. o. t.

*

Egy szép júliusi délután a kis Gyurka nagyon unatkozott és folytonosan azon törte a fejét, hogy mit kéne tenni, mivel kéne az időt eltölteni. Egyszer csak felkiáltott: Hopp, megvan!... Ezt a gondolatot tett követte és már ment is, és pedig egyenesen a Fodor bácsi kertjébe, mert ott volt a falu legszebb gyümölcsöse. Szép óvatosan kinyitotta a kertajtót és közbe már előre örvendett, hogy milyen jól is fog ő ma lakmározni. De alig tett pár lépést, egyszer csak, mintha a földből nőtt volna ki, két nagy hatalmas agárkutya termett elő és egyenesen nekirohantak, hogy fölfalják. Persze, Gyurka sem volt rest és amikor látta, hogy több kettőnél: „Szégyen a futás, de hasznos!” — úgy elkezdett futni, hogy még a gyorsvonalat se tudta volna utolérni. Szerencsésen meg is menekült és csak a nadrágjából mutatta egy kiszakított darab a kirándulás eredményét. Meg is fogadta, hogy soha többet még csak gondolatban sem megy idegen kertbe gyümölcsért.

Cluj-Kolozsvár. Kohn Helén, II. g. o. t.

*

NE LOPJ!

Peti pajtás azt gondolja,
A szomszédba átrándulni,
Bizony, de jó volna,
Pistáéknál alma érik,
Jó illata ide érzik,
Ő ezt megkóstolja.

Mezön vannak, senki sem lát...
Besurran a kis ajtón át,
S csendesen becsukja.
Ajtó mögött kutyák vannak,
Petire most rárohannak,
Biz ezt nem gondolta.

Nadrágjába belekapott,
Peti sirt, ahogy csak tudott,
Szomorú a nóta...
Szegény Peti bánja mit tett,
Esküszik, hogy soha többet!...
Nem is lop azóta.

Hodis Mimi, I. g. o. t.

Keserű cseresznye.

Jancsi az utcán sétált, mikor eszébe jutott, hogy Paliék nincsenek otthon és hogy nekik van egy nagy cseresznyefájuk. A cseresznye éppen akkor érett. Óvatosan bement a kapun, de alig tett néhány lépést, a két kutya: Sajó és Bodri reátámadt. Jancsi el akart futni, de Bodri utólérte és egy nagy darabot kiszakított a nadrágjából.

Igy jár, aki rosszban töri a fejét!

Deutschek Ildikó, I. g. o. t.

*

ROSSZCSONT PALKÓ.

Ki tudja Palkó mit gondolt,
Hogy mikor más otthon nem volt,
Csak a szomszéd két kutyája,
Benyitott a portájára.

Most aztán csak törje fejét,
Vakarja a füle tövét,
Az anyjának, hogy mit mond
A nadrágja mért lett rongy?

Mert az úgy volt, hogy a kutyák
Palkót egyszerre megfogták
És amíg ő jajveszékelt
Nadrágjára téptek léket.

Vaska Klára, I. g. o. t.

A piszkos gyerek.

Ismertem egy gyereket,
Mosdani nem szeretett.

Teste piszkos volt az egész,
Sűrűn nőtt rajta a penész.

Arcán nőtt a bolondgomba,
Arca ronda és otromba.

Fülén fű nőtt s kalarábé
Füle nagy, mint a számaré.

Sárgarépa nőtt az orrán,
Orra hosszú, mint az ormány.

Retek nőtt ki a két kezén,
Keze nagy, mint két nagy lepény.

Lábán kinőtt a csicsóka,
Száz rajta a bibiresóka.

Senki, senki nem szeretle,
Mindenki csak kinevette.

Igy jár minden rossz gyerek,
Kí mosdani nem szerel.

AVASY SÁNDOR.

MARCELLA NÉNI PÓSTÁJA

Tischler Kurt, IV. el. o. t. A kocka rejtvényt nagyszerűen megfejtetted. A pótló is jó. Kis levélkédből azt veszem ki, hogy a vakációt Braşovban fogod tölteni. Hogy nyersz e — azt nem lehet tudni előre. Mivel a rejtvényt megfejtés hibátlan, a sorolásra minden esetre bekerül, hogy aztán kihúzzák-e a kalapból a te nevedet is — az a szerencsétől függ. Irj, majd a vakációban is. — *Makó Tivadar*, IV. el. o. t. Már csak ismételtetek — azt irod leveledben — mire ezt az Új Cimborát megkapod, akkorára már vége lesz az iskolai évnék s valahol hűsülsz a nagy melegben. A rejtvényt fejtés beküldésében szorgalmas voltál. Remélem a levélírásban is ilyen szorgalmas leszel a nyáron. — *Huttira Margit*. A találós kép megfejtésével egy kicsit elkéstél. Máskor fürgébb légy. Aztán a helyesírásra jobban kell ügyelni kis cimborá. — *Kardos Laci*, V. el. o. t. a május 20-i szám megfejtése majdnem jó — itt-ott van benne csak eltérés. A esigarejtvény azonban hibátlan. — *Németh László, Karázi Erzs, Glück Andris, Andrásy Péter és Ernő, Szolomájer Évi, Brezovszky Gizike*, — látom hűséges tagjai vagytok az Új Cimborák táborának, mert gondoltok a kis lapra. De a tanítónéni is kedves, hogy olyan szeretettel foglalkozik veletek. No legyetek továbbra is jó kis cimborák és irjatok a vakációban. — *Kimpel Olgi*, I. g. o. t. Sajnáltam, hogy nem láthattalak a pünkösdi nagy rajzkiállítás alkalmával s hogy te is nem vehettél részt a kiállításon. — *Kónya Gyuláné*. Köszönjük a szíves ránk gondolat. Szeretetteljes üdvözetünk. — *Tóth Béla*. Szeretném, ha írnál kis cimborá egy szép bemutatkozó levelet, amiben leírod a vizsgád eredményét is. — *Belle Bandika*. Hol fogod tölteni a nyarat. Várom leveled. — *Demjanovits Ibolya*. Hogy sikerült a vizsgád Ibolyka? Kíváncsian várom az eredményt. — *Örtel Károly*. Már régóta vagy cimboránk, de még nem tudom rólad azt sem, hogy melyik iskolában s hányadik osztályba jársz? — *Koncz Ernő*, II. g. o. t. Új rejtvényed — ahogy átnéztük, úgy látjuk jó — s így annak idején sorra is kerül. Úgyes, új rejtvényeket mindig szívesen fogadunk. — *Soós Juliska*. Új kis cimboránk vagy, szeretettel fogadunk táborunkba. Hiszem, hogy még sok örömet szerez neked az Új Cimborá. A megfejtést

máskor is küldd be. — *Imreh Sándor és András*. Örömmel olvastam leveletekből, hogy a vizsgáitok jól sikerültek. Pedig kemény munkátok volt. De az én életrevaló, jókoponyájú kis cimboráimat nem félttem én, még a légnehezebb vizsgától sem. De így is kell — tudatában kell lennetek kis cimborák, hogy nektek még a lehetetlent is le kell győznötök. — Hol töltitek a nyarat? No irjatok majd a vakációban. — *Bálint Edith*, VI. el. o. t. eddig is eljártál a találkozókra, de még csak most léptél be az Új Cimborák táborába. No hozott Isten közénk. — *Teutschek Ildikó*, I. g. o. t. Örülök, hogy a találkozóra eljöttél s úgy személyesen is megismerhettelek. Jöjj el gyakrabban is a találkozókra. A találós kép megfejtése jó. — *Weress Zsófia*. Hallom szorgalmasan kertészkedel. Ebben a nagy hőségben van is dolga a kis kertészeinknek — sokat és gyakran kell öntözni a virágokat. A rejtvényre azért nem ismertél rá, mert a rejtvényt szerkesztő bácsi változtatott — itt-ott rajta. — *Szász József*, IV. el. o. t. Irod, hogy három hónapig beteg voltál, de utána pótolta, s így a vizsgád azért jól sikerült. Tudatom még Marcella nénivel — irod leveledben, hogy a jún. 20-i számban megjelent „Búcsú az iskolától“ e. verset vizsgái versnek választottam s oly hatása volt, hogy mikor befejeztem, sokan könnyeztek, s még a tanítóm is könnyezve köszönte meg a szavakat. Az ilyen leveleket mindig örömmel és büszkeséggel olvasom kis cimborá. — *Adorján Eta*, IV. el. o. t. A turdai rajzkiállításon nyert dicséret oklevél és könyv nagy örömet szerzett neked. Csak azt sajnáltad, hogy a „Jóság jutalma“ már meg van neked egy példányban. Ezen könnyen segíthetünk. Küldd be a könyvet és kieseréljük neked egy más könyvre. — *Balogh Évi, Kató és Ildikó* A hiányzó számot elküldtük. A vizsgáitok jól sikerültek — így most már a nyárra semmi gondotok. A virágos kertetek igen szép. Szalvia, Lobelia, Oroszlánszaj, Verbéna, őszirózsa nyílnak benne. Ezt a kertet én is szívesen megnézném.

Erdély legelterjedtebb képes néplapja a

MAGYAR NÉP

amely lap hetenként egyszer, 20 oldalon és nagy példányszámban jelenik meg.
Kérjen mutatványszámot

Ha valami hirdetni valója van, keresse fel a kiadóhivatalt:

CLUJ, Strada Baron L. Pop 5.

Előfizetés egy évre 150.—, félévre 85.— Lei.

TELEFON: 6-87.

FEJTŐRŐ

1. Betűrejtvény.

Beküldte: **Imreh Sándor és Bandi.**

Nem könnyű S D

Megfejtési határidő 1935 július 25.

A megfejtők között jutalmul meséskönyvet sorsolunk ki.

A 14-ik számban közölt rejtvények megfejtése: Pótlórejtvény: Uj Cimborá a legszebb lap. Csigarejtvény: Lassan járj, tovább érsz.

A 15-ik számban közölt rejtvények megfejtése: Keresztrejtvény: vízszintes sorok: 1. Uj Cimborá. 8 La. 9 Rao (óra). 10 Ég. 11 Áru. 13 Rg (rag). 14 Vo (nat). 15 (e) gal. 16 ZKNSR. 20 Ly. 21 Al. 22 Iker. 24 Ocskavas. Függőleges sorok: 1 U László. 2 Jar. 3 Ir. 4, Mariska. 5 Bog. 6 Reval. 7 A gólya. 12 Uri. 17. KAC. 18. Kin. 19 Ver. 23 Ora. 2. Betűrejtvény: Értekezlet.

A 16-ik számban közölt rejtvények megfejtése. 1. Szótagrejtvény: Étél, ital, álom, szükséges e három. 2. Betűrejtvény: Kis szekeres, nagy szekeres. 3. Pótlószótagrejtvény: Kordillerák.

Megfejtéseket küldtek be: Makó Tivadar, Labud Andriska, Máthé Zolti, Enyedi Gyurka, Soós Juliska, Tischler Kurt, Weress Zsófia, Bálint Edit, Koncz Györgyi, gr. Degenfeld Anni, Hodis Ilke, Máthé László, Kardos László, Martin Emma, Weisz Tibi, Lénárt Zoltán, Tordai Zádor, Imreh Sándor és Bandi, Vaska Klárka, Simon Jolánka, és Deutschek Ildikó.

Nyertések lettek: gr. Degenfeld Anni, Tischler Kurt, Máthé László, Tordai Zádor és Máthé Zoltán.

A jó rejtvényfejtő kis cimborá nem csak megfejti a rejtvényeket, de ő maga is szerkeszt különböző rejtvényeket. Próbálatok meg és szerkesszettek betű, szó, kocka, pótló, meg keresztrejtvényeket és küldjétek be a szerkesztőségünkhöz. Akinek a rejtvénye megfelelő lesz, azét le fogjuk közölni rejtvényrovatunkban.

Rajta, kis cimborák, most van elég időtök a vakációban, szerkesszettek minél több és jó rejtvényeket.

A rovatvezető bácsi.

A kiadó bácsi postája

Az elmúlt héten a következő előfizetések érkeztek: Helyből: Kárpáthy Egon 50, Suhajda Géza 34, Kuck Ferdinánd 50, Balázs Ferenczné 34, Salamon Jánosné 50, Paizs György 34, Borbély Gyula 17, Kelemen Mária 17, Appán Ágnes 50, Kohn Helén és Izsó 100, Komjáthszeghy Tibor 50, Bogdán Imike 34, Platsintár Endre 50, Vajda Ferencz 50, Weisz Melinda 30, Hertz Klárka 50, Stief Zoltán 100, Finta József 34, Soós

Juliska 17, Császár Mária 50, Tordai Györgyné 50, Folyovits Gyurka 50, Rimanóczy Adám 50, Nagy Ferike 50, Rosenfeld Ákos 50, Dragan Julia 100, Nagy Gyurika 50, Tokaji Paula 30, Aszlán Lacika és Julianna 23, Kovács Boriska 50, Schindler Gusztó 50, Tischler Kurt 50, Kalló Gyuszika 200, Dobai Erzsébet 40, Ujságíró Klub (Cluj) 100, Augusztin Margit 100 lei. Vidékről: Ladányi Karesi 50, Bódi Sanyi és Tibi 25, Huttira Margit 17, Károlyi István 34, Burger Edi 50, Pobozy István 17, Schmak Árpád 17, Anchius Józsika 20, Baráth Ella 50, Tereh Ági és Pisti 50, Lorántffy B. K. 85, Weisz Ibi 17, Ló József 25, Soós Sándor 17, Csontos Béláné 15, Magos Sándor, Jenő és Gedi 100, Debreczeni Ferike 43, Zamfirescu Erzsébet 50, Balogh Anti 17, Fried Laci 50, Baráth Ferencz 20, Renner Jolán 25, Guth Viktor 50, Harkai Ica 17, Sörös Mártonné 37, Payer Karesi 50, Szabó Béluska 43, Krémer Józsika 17, Kelemen Etelka 50, Pakocs Károly 100, Sámi Évike 100, Kimpel Olga 100, Németh László 50, Karázi Erzsike 50, Glück Andris 100, Andrassy Péter 100, Szolomayer Évike 100, Brezovszki Gizike 34, gr. Degenfeld Miksa 100, Csipkés József és Margit 50, Örtel Kálmán 50, Felméry Olga és Zsolt 200, Damjanovits János 167, Ref. elemi iskola (Oradea) 100, Belle Bandi 50, Tóth Béla 83, Kónya Gyuláné 67, Ifjúsági Keresztény Egylet (Turda) 67, Máthé István 50, Némethy Misi 50, Deák Margit 134, Kossovits Iván 117, Nagy Ilonka 67, Bán Jolánka 100, Szabó Erzsébet 100, Schönstein Kató 67, Tanka Géza 100, Emerich Vera 200, Nagy Sándor 100, Gál Erzsike 50, Csép Bözsi 50, Máthé Iluska 50, Koncz Dezső 50, Nagy Éva 17, Fogarassy József 25, Biró Juliska 117, Kiss Piroska 100, Tóth Juliska 100, Fábian József 117, Simándy Bözsi 100, Biró Magda 50, Adorján Eta 300, Bartha Ilonka 150, Simonffy testvérek 150, Bene Rákhel 217, Csorba Karola 100, Szücs Kató 100, Szabó Piroska 100, Kelemen Gyula 200, Geréd László 100, Ref. Vasárnapi Iskola (Frátelia) 100, Ref. elemi iskola (Táinad) 285, Török Magda 100, Bara István 100, Székely Pista 100 és Jenei Kató és Adi 130 lei.

Előfizetési árak: Egész évre 200, fél évre 100 lej. A Családszövetség tagjainak 160 lej és 10 lej portó. Egyes szám ára 6 lej. Magyarországon 12 p., Jugoszláviában 150 dinár, Csehszlovákiában 60 ck.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA.

Főmunkatárs: **TELEKY DEZSŐ,**

Kiadja: a Minerva Nyomdai Műintézet R-T. Cluj